

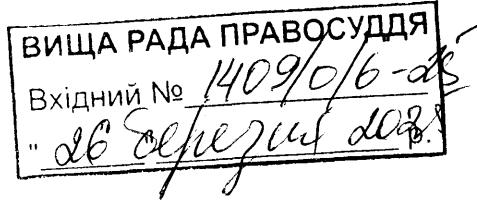
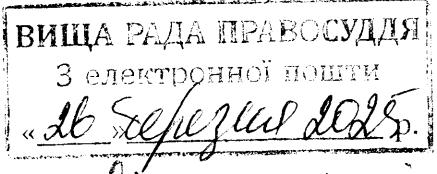
Від: Дрогобицький міськрайонний суд

Кому: assistant@hcj.gov.ua

Дата: 26.03.2025 15:40

Вкладення: [Повідомлення про втручання.pdf](#) (627 kB)

Тема: повідомлення про втручання в діяльність суддів

ДРОГОБИЦЬКИЙ МІСЬКРАЙОННИЙ СУД ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

25 березня 2025 року

*Вища рада правосуддя
вул. Студентська, 12-а м. Київ,
Україна 04050*

*Офіс Генерального прокурора
вул. Різницька 13/15 м. Київ 01011*

*Судді Дрогобицького міськрайонного
суду Львівської області*

ПОВІДОМЛЕННЯ

про втручання в діяльність суддів (в порядку статті 56 Закону України
«Про судоустройство і статус суддів»)

Відповідно до статей 126 і 129 Конституції України незалежність і недоторканність судді гарантується Конституцією і законами України. Вплив на суддю у будь-який спосіб забороняється. Суддя, здійснюючи правосуддя, є незалежним та керується верховенством права.

Згідно з інформацією отриманою стало відомо, що

(онлайн запис наради розміщений у вільному доступі за наступними покликаннями: в публічний простір озвучив інформацію, яка по-перше не відповідає дійсності, а по-друге містить явні ознаки втручання в діяльність суддів Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області.

В процесі проведення

Щодо даної тези, то повідомляємо, що у користувачів мережі може скластися хибне уявлення, що суддям Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області для власних потреб надано безкоштовно приміщення, такі твердження не відповідають дійсності.

Рішенням Дрогобицької міської ради Львівської області

передано у

Отже, перелічене майно передано у державну власність та заплановане до використання, як приміщення суду.

Незалежність судової влади є головною гарантією забезпечення законності та правопорядку, підтримання стабільності в державі, об'єктивного і неупередженого правосуддя. Судова влада в Україні здійснюється незалежними та безстронніми судами, утвореними законом. Судову владу реалізовують судді шляхом здійснення правосуддя у рамках відповідних судових процедур. Суддя у своїй діяльності щодо здійснення правосуддя є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Частиною п'ятою статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що незалежність судді забезпечується:

- 1) особливим порядком його призначення, притягнення до відповідальності, звільнення та припинення повноважень;**
- 2) недоторканністю та імунітетом судді;**
- 3) незмінюваністю судді;**
- 4) порядком здійснення правосуддя, визначеним процесуальним законом, таємницею ухвалення судового рішення;**
- 5) забороною втручання у здійснення правосуддя;**
- 6) відповідальністю за неповагу до суду чи судді;**
- 7) окремим порядком фінансування та організаційного забезпечення діяльності судів, установленим законом;**
- 8) належним матеріальним та соціальним забезпеченням судді;**
- 9) функціонуванням органів суддівського врядування та самоврядування;**
- 10) визначеними законом засобами забезпечення особистої безпеки судді, членів його сім'ї, майна, а також іншими засобами їх правового захисту;**
- 11) правом судді на відставку.**

Органи державної влади, органи місцевого самоврядування, їх посадові та службові особи, а також фізичні і юридичні особи та їх об'єднання зобов'язані поважати незалежність судді і не посягати на неї (частина шоста статті 48 Закону України «Про судоустрій і статус суддів»).

Відповідно до частини першої статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову.

Метою функціонального поділу державної влади на законодавчу, виконавчу та судову є розмежування повноважень між різними органами державної влади та недопущення привласнення повноти державної влади однією з гілок влади, що означає самостійне виконання кожним із них своїх функцій та здійснення повноважень відповідно до Конституції та законів України (абзац другий підпункту 2.1 пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 8 липня 2016 року № 5-рп/2016).

Судова влада є незалежною від виконавчої та законодавчої гілок влади (пункт 2.04 Монреальської універсальної декларації про незалежність правосуддя (Перша світова конференція з незалежності правосуддя, Монреаль, 1983 рік), її незалежність має гарантуватися державою, а всі державні інституції зобов'язані поважати незалежність судової влади (пункт 1 Основних принципів незалежності судових органів (схвалених резолюціями 40/32 та 40/146 Генеральної Асамблей Організації Об'єднаних Націй від 29 листопада та від 13 грудня 1985 року) та не допускати будь-яких обмежень, неналежних впливів, стимулів, тисків, загроз чи втручання, прямих чи опосередкованих, з будь-яких сторін чи з будь-якої причини (пункт 2 Основних принципів незалежності судових органів).

Ефективне виконання судовою владою її функцій можливе лише за умови її незалежності, що є характерною рисою саме судової влади. Суди повинні бути повністю незалежними від органів законодавчої та виконавчої влади. Незалежність судової влади забезпечується відокремленістю її в системі поділу державної влади, неможливістю інших гілок державної влади впливати на рішення судів, а також гарантіями незалежності суддів.

Конституційний Суд України стверджував, що положення частини другої статті 126 Конституції України «вплив на суддів у будь-який спосіб забороняється» треба розуміти як забезпечення незалежності суддів у зв'язку із здійсненням ними правосуддя, а також як заборону щодо суддів будь-яких дій незалежно від форми їх прояву з боку державних органів, установ та організацій, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, фізичних та юридичних осіб з метою перешкодити виконанню суддями професійних обов'язків або схилити їх до винесення неправосудного рішення тощо (пункт 2 резолютивної частини Рішення від 1 грудня 2004 року № 19-рп/2004).

Положення Конституції України стосовно незалежності суддів, яка є невід'ємним елементом статусу суддів та їх професійної діяльності, пов'язані з принципом поділу державної влади та обумовлені необхідністю забезпечувати основи конституційного ладу, права людини, гарантувати самостійність і незалежність судової гілки влади (абзац другий підпункту 2.2 пункту 2 мотивувальної частини Рішення Конституційного Суду України від 3 червня 2013 року № 3-рп/2013).

Будь-який тиск представників законодавчої та виконавчої влади на судову владу неможливий, у тому числі під час розгляду справ, також не допускається втручання в її діяльність з метою прийняття тих чи інших рішень. Незалежність судової влади є одним із головних принципів її ефективної діяльності, тобто будь-який вплив законодавчої та виконавчої влади виключається повністю.

Виконавча та законодавча влада повинні забезпечити незалежність суддів та не вживати заходів, які можуть загрожувати незалежності суддів (підпункт «б» пункту 2 Принципу I Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи «Незалежність, дієвість та роль суддів» від 13 жовтня 1994 року № R (94) 12).

Враховуючи, що сукупність вказаних вище обставин свідчать про втручання у діяльність суддів Дрогобицького міськрайонного суду Львівської області, вбачається тиск на суд, що тягне за собою обов'язок суддів у відповідності до вимог п. 9 ч. 7 ст. 56 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» звернутися з відповідним повідомленням до Вищої ради правосуддя та до Офісу Генерального прокурора України.

Додаток:

*З повагою,
Голова Дрогобицького
міськрайонного суду
Львівської області*

Орест КРАМАР